

Posudek na bakalářskou práci Kristýny Horákové

Práce se zabývá tématem, které pokud vím nebylo soustavně zpracováno: mezilidskými vztahy v dramatickém díle Václava Havla. Domnívám se, že je to téma nosné. Několikrát už byly analyzovány styl a konstrukce Havlových her vcelku a sledovány relace mezi autorovým dramatickým dílem, jeho esejemi a jeho veřejnou činností. Je sympatické, že Kristýna Horáková nešla touto cestou a našla si vlastní neotřepané téma.

Téma bylo myslím možno pojmout dvojím způsobem: jako práci na pomezí psychologie či sociální psychologie a literatury nebo jako práci soustředěnou k dramatickému textu. Kristýna Horáková si zvolila druhou možnost. O tom, že je schopna analyzovat dramatický text, přesvědčuje závěrečná kapitola, v níž jsou souhrnně charakterizovány milostné, rodinné a pracovní vztahy mezi postavami Havlových her. Ukazuje se, že postavy těchto her mají obdobnou rétoriku a způsoby jednání a že tedy Havlova dramatika má i v tomto směru poměrně jednotnou typologii.

První část práce (s. 9-33) představuje spíše přípravnou fázi. Stručně vymezuje témata jednotlivých her (nejsou zde prezentovány všechny, z vyřazených mohl být repertoár rozšířen o zbývající dvě vaňkovské aktovky) a soustřeďuje se k charakteristice hlavních postav. Vnímám to jako dobré východisko k vlastnímu jádru analýzy, ale tato část v celku bakalářské práce místy působí jako první pracovní verze, která mohla být zhuštěna.

Kristýna Horáková se dobře orientuje v teorii dramatu i v literatuře o Havlovi jako dramatikovi. Její práce přináší originální postřehy, které obohacují výklad Havlových her. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji známku velmi dobře.

31. 8. 2014

Jiří Holý